

UCHWAŁA NR XIV/109/16
RADY GMINY DUBENINKI
z dnia 24 czerwca 2016 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Dubeninkach

Na podstawie art.18 ust. 2 pkt. 15 ustawy o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r., poz. 446) w związku z art. 229 pkt. 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2016r, poz. 23) uchwala się, co następuje:

§ 1. Rada Gminy po rozpatrzeniu skargi na działalność Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Dubeninkach uznaje ją za niezasadną z przyczyn podanych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy do powiadomienia skarżących o sposobie rozpatrzenia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Stanisław Rudziewicz

ZAŁĄCZNIK
do UCHWAŁY NR XIV/109/16
RADY GMINY DUBENINKI
z dnia 24 czerwca 2016 r.

Za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie do Rady Gminy Dubeninki wpłynęła skarga [REDAKTOWANE] na działalność pracowników Ośrodka Pomocy Społecznej w Dubeninkach.

Skarga była rozpatrywana przez komisję Zdrowia Oświaty i Kultury Rady Gminy Dubeninki, do której przewodniczący Rady ją skierował celem wstępnego rozpatrzenia i wypracowania propozycji sposobu jej załatwienia przez Radę Gminy.

Z wyjaśnień złożonych przez Kierownika GOPS w Dubeninkach wynika, że skarżący byli mieszkańcami gminy Dubeninki przez okres sześciu miesięcy tj. od 12 sierpnia 2014 r. do 5 lutego 2015r. W tym okresie dali się poznać jako interesanci oczekujący pomocy społecznej wyłącznie w postaci zasiłków pieniężnych z różnych tytułów, odmawiający przyjęcia pomocy rzeczowej - artykułów żywnościowych.

Manifestując postawę roszczeniową przejawiającą się w próbach fizycznego i werbalnego wymuszania na pracownikach tut. GOPS-u pomocy finansowej nie podejmowali żadnych prób poprawienia swojej sytuacji materialnej i życiowej własną pracą. Ostatecznie sprzedali zajmowany dom i opuścili teren gminy Dubeninki wybierając tryb życia jako bezdomni.

Skarżący są ludźmi młodymi i zdrowymi, zdolnymi do podjęcia pracy zarobkowej, ale świadomie rezygnują z jej podjęcia na rzecz „zdobywania” środków do życia w ramach pomocy społecznej oferowanej przez instytucje państwowe. Jak podkreśliła kierownik GOPS pomoc powinna być świadczona w pierwszej kolejności osobom niezdolnym do zdobycia środków do życia własnym działaniem.

Pomoc społeczna świadczona przez powołane do tego instytucje nie powinna być marnotrawiona, ani być źródłem utrzymania dla ludzi zdolnych do podjęcia pracy zarobkowej ale świadomie z niej rezygnujących.

Ustawa z dnia 12 marca 2004r o pomocy społecznej (Dz. U. z 2015r, poz. 163 z późn. zm) w art. 38 określa kryteria do otrzymania pomocy w formie zasiłku okresowego, zaś art. 39 zasady przyznawania pomocy w formie zasiłku celowego.

Zgodnie z art. 102 ust.1 ustawy, świadczenia z pomocy społecznej są udzielane na wniosek osoby zainteresowanej.

W związku z tym, że do ośrodka pomocy społecznej nie wpłynął wniosek o udzielenie zasiłku okresowego i zasiłku celowego, Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej nie miał podstawy do udzielenia skarżącym żądanej pomocy.

Po przeanalizowaniu materiału zgromadzonego w sprawie oraz biorąc pod uwagę cel *pomocy społecznej jako* instytucji polityki *społecznej* państwa, powołanej umożliwieniu osobom i rodzinom przezwyciężania trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości Komisja Zdrowia, Oświaty i Kultury Rady Gminy nie znalazła podstaw do uznania skargi za zasadną.

Rada Gminy podziela stanowisko Komisji uważając je za słuszne i nie znajduje podstaw do uznania skargi za zasadną.